

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka a JUDr. Jarmily Dáskové v právní věci žalobce se sídlemprávně zastoupeného JUDr. Ing. Martinem Florou, Dr., advokátem se sídlem 602 00 Brno, Lidická 57, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, odboru územního plánování a stavebního řádu, se sídlem 601 82 Brno, Žerotínovo nám. 3/5, za účasti osob zúčastněných na řízení 1) Správy železniční dopravní cesty, státní organizace, oblastního ředitelství, se sídlem 611 43 Brno, Kounicova 26, 2) Českého svazu ochránců přírody a kulturních památek, se sídlem 679 03 Nový hrad, Olomučany 59, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8.3.2012, č.j. JMK 2820/2012, sp. zn. S-JMK 2820/2012 OÚPSŘ,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení č. 1) a č. 2) **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Městského úřadu Blansko, odbor stavební ze dne 10.11.2011, č.j. bylo povoleno podle § 190 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., v platném znění (nový stavební zákon), ve smyslu ust. § 82 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., v platném znění (starý stavební zákon) užívání stavby „Přípojky elektrické energie do objektu Nový hrad v č.p.“, na pozemcích p.č., k.ú.

Rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 8.3.2012, č.j. bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Blansko výše uvedeného a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

Soud k věci předně poznamenává, že je-li v rozsudku uváděn stavební zákon, pak se jedná o zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, který byl platný a účinný v době řízení a rozhodování správních orgánů obou stupňů.

V odůvodnění rozhodnutí žalovaného je zejména uvedeno, že na předmětnou stavbu bylo vydáno stavební povolení za platnosti zákona č. 50/1976 v platném znění a ve smyslu ust. § 190 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., v platném znění se u staveb pravomocně povolených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona provede kolaudační řízení podle dosavadních právních předpisů, tedy dle zákona č. 50/1976 Sb., v platném znění.

Stavební úřad obdržel dne 15.6.2010 návrh stavebníka – Českého svazu ochránců přírody a kulturních památek Nový hrad, Olomučany na vydání kolaudačního rozhodnutí stavby přípojky el. energie do Nového hradu v délce 170 m na pozemku parc.č. v k.ú. Současně v podaném návrhu bylo uvedeno, že stavba je provedena na pozemních p.č., k.ú. Stavba přípojky el. energie byla dle spisové dokumentace umístěna a povolena rozhodnutím tehdejšího stavebního úřadu a územního plánování Městského úřadu Blansko pod č.j. výst. SR 528/92 ze dne 17.8.1992. Rozhodnutím č.j. výst. ze dne 24.11.1993 stavebního úřadu a územního plánování Městského úřadu Blansko bylo toto rozhodnutí změněno doplněním o podmínky č. . a . výrokové části (dále také stavební povolení).

Zahájení kolaudačního řízení ve věci přípojky el. energie do objektu Nový hrad v Olomučanech č.p. 59 stavební úřadu účastníkům oznámil opatřením ze dne 17.6.2010 a stanovil datum konání ústního jednání s místním šetřením.

Žalobce proti uvedenému kolaudačnímu řízení uplatnil písemné námitky dne 7.7.2010.

Dne 23.8.2010 bylo vydáno rozhodnutí ve smyslu ust. § 82 stavebního zákona o povolení užívání stavby. Na základě podaného odvolání žalobce bylo rozhodnutím žalovaného zrušeno rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 23.8.2010 a věc vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

Dne 28.2.2011 do protokolu uplatnil žalobce námitky, kde poukázal na nevyřešený užívací vztah k pozemkům ve vlastnictví univerzity a na nedostatečnou komunikaci ke stavbě, nebylo prokázáno řádné odnětí pozemku z PUPFL a chybějící smluvní zajištění přístupu ke stavbě za účelem provádění jejich úprav a údržby.

Dne 24.3.2011 správní orgán I. stupně opět vydal rozhodnutí, kterým povolil užívání stavby a na základě opětovného odvolání bylo toto rozhodnutí zrušeno.

Stavební úřad I. stupně opět přistoupil k pokračování kolaudačního řízení a rozhodnutím ze dne 10.11.2011 povolil Českému svazu ochránců životního prostředí a kulturních památek užívání stavby. Na základě podaného odvolání žalobce byla věc postoupena odvolacímu orgánu, který přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení které vydání rozhodnutí předcházelo se správními předpisy a dospěl k závěru, že ze spisové dokumentace rozhodnutí obsahovalo náležitosti dle ust. § 68 správního řádu, a to výrokovou část, odůvodnění a poučení o možnosti podání opravného prostředku. Ve výrokové části bylo rozhodováno o meritu věci.

V napadeném rozhodnutí odvolací orgán konstatoval, že správní orgán I. stupně hodnotil soulad provedení stavby se stavebním povolením č.j. ze dne 17.8.1992 a dochovanou ověřenou projektovou dokumentací ve sloučeném územním a stavebním řízení. V souvislosti s doloženým geometrickým zaměřením stavby elektrické přípojky provedené úředně oprávněným zeměměřickým inženýrem Ing. P. K., předložené ke kolaudačnímu řízení pak konstatoval, že trasa vedení elektrické přípojky nebyla oproti ověřené projektové dokumentaci změněna. Při posuzování v souladu provedení stavby s vydaným stavebním povolením pak dospěl ke správnému závěru, že vydané stavební povolení obsahuje vadu, spočívající v absenci uvedení pozemku parc. č., k.ú., na kterých byla stavba také umístěna a povolena. V této souvislosti pak v logických souvislostech konstatoval, že se jedná o věcnou vadu takto vydaného stavebního povolení, kterou nelze pro časový odstup od nabytí právní moci předmětného rozhodnutí napravit žádnou z forem opravných prostředků. Proto se odvolací orgán s přijatými závěry stavebního úřadu ztotožnil a z dochovaných dokladů ke stavbě elektrické přípojky nezbývá než konstatovat, že se jedná o její legitimní provedení. Námitky žalobce týkající se prokázání odnětí pozemku k plnění funkce lesa a chybějícího smluvního zajištění přístupu ke stavbě za účelem oprav a údržby s tím, že v rámci kolaudačního řízení se nelze těmito námitkami již zabývat. Námitky tohoto charakteru měly být uplatněny v rámci stavebního řízení. Vzhledem k tomu, že stavba byla provedena v souladu s dochovanou projektovou dokumentací a stejně tak bylo v logických souvislostech vypořádáno s problematikou chybějících pozemků neuvedených ve stavebním povolení, na kterých byla stavba povolena, odvolací orgán odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včas žalobu, z nichž vyplynuly tyto žalobní body:

Napadeným rozhodnutím žalovaného v jeho spojení s předchozím kolaudačním rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 10.11.2011 bylo stavebníkovi povoleno užívání stavby na pozemcích parc. v k.ú. přesto, že žalobce jako účastník kolaudačního řízení od samého počátku upozorňoval na skutečnost, že stavba je umístěna na jiných pozemcích, než které byly uvedeny ve stavebním povolení. Takový postup považuje za nezákonný, neboť rozpor mezi obsahem stavebního povolení a obsahem ověřené projektové dokumentace nemohou být stavebními úřady vyšetřeny k újmě vlastníka pozemku pod stavbou ani jiných účastníků řízení prostým poukazem na to, že si účastníci řízení při existenci rozporu mezi textem oznámení o zahájení stavebního řízení a textem stavebního povolení na straně 1. a obsahem ověřené projektové dokumentace na straně 2. musí sami učinit závěr, že z obou navzájem nekorespondujících dokumentů, je to právě stavební povolení a nikoliv ověřená projektová dokumentace, co je zatíženo chybou. Takový postup je v zásadním nesouhlasu s principem právní jistoty i ze zásadami dobré zprávy a v rozporu s pravidly pro ochranu vlastnictví. V případě žalobce jedná se tedy o pozemek parc.č. v k.ú., které ve stavebním povolení nebyla uvedena. Tím, že stavba byla vedena přes tento pozemek byl umožněn přímý nezákonný zásah do vlastnického práva žalobce. Stavba byla postavena zcela jednoznačně v rozporu s vydaným stavebním povolením ve smyslu § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona č. 50/1976 Sb. Vydání kolaudačního rozhodnutí pro tuto stavbu odporovalo ust. § 81 odst. 1 téhož zákona.

Není správná úvaha žalovaného, že na straně žalobce byla jeho povinnost zjistit si trasu provedené stavby, neboť žalobce rozpor mezi projektovou dokumentací a stavebním povolením rozpoznat nemohl, neboť projektová dokumentace mu nebyla nikdy předložena k seznámení.

Dokončení stavby mělo být provedeno nejpozději do 31.8.1994 jak bylo uvedeno v podmínce č. 6 stavebního povolení. Dále do stavebního povolení byla zakotvena podmínka č. 7, tj. zákaz způsobení škody na sousedních nemovitostech s povinností jejího okamžitého odstranění nebo provedení její úhrady a zákaz dotčení vlastnických práv majitelů sousedních pozemků či nemovitostí. Stavba tudíž nebyla dokončena ve stanovené lhůtě a při provádění byla dotčena práva majitelů sousedních pozemků a újma žalobci nebyla dosud uhrazena. Odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, č.j. 15Ca 99/2005 – 34 ze dne 19.4.2006, kde je konstatováno, že jednou z podmínek stavebního povolení je i dokončení stavby ve stanovené lhůtě a pokud stavebník tuto podmínku nesplnil, prováděl stavbu v rozporu se stavebním povolením a tím naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 106 odst. 3 písm. a) stavebního zákona.

Stavbu na pozemku p.č. v k.ú. tj. umístit ji a užívat nelze charakterizovat jinak, než jako stavbu neoprávněnou nejen ve veřejnoprávním ale rovněž v soukromoprávním smyslu. Představuje nucené omezení vlastnického práva žalobce, k němuž mohly správní orgány přistoupit jen za podmínek stanovených v čl. 11 odst. 4 listiny základních práv svobod, tedy ve veřejném zájmu na základě zákona a za náhradu. Tyto podmínky splněny nebyly.

Se zřízením stavby na pozemku p.č. v k.ú. žalobce nikdy nevyslovil souhlas. Žalobce nevidí důvod, pro který žalovaný i orgán I. stupně považují jeho dobrou víru ve správnost oznámení o zahájení stavebního řízení a stavebního povolení za méně hodnotnou a jeho vlastnické právo za hodné nižší ochrany, než je tomu u práv stavebníka.

Nesouhlasí s vyjádřením žalovaného, že se všemi námitkami žalobce ve správním řízení se správní orgány vypořádaly s tím, že jde o námitky, které měl žalobce uplatnit již ve stavebním či územním řízení. Žalobce upozorňoval, že nehledě ke skutečnosti, že předmětné námitky byly z jeho strany uplatněny ve stavebním řízení, aniž by však správní orgán I. stupně na jejich obsah reflektoval. Z toho důvodu považuje vypořádání jeho námitek za nepřezkoumatelné a nepřezkoumatelnost pak zatěžuje celé napadené rozhodnutí a představuje vadu řízení, pro kterou by napadené rozhodnutí mělo být zrušeno.

Závěrem navrhuje zrušení rozhodnutí jak odvolacího orgánu ze dne 8.3.2012, tak i rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 10.11.2011. Dále požaduje uhradit náklady řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 15.6.2012 uvedl, že stavba je umístěna na jiných pozemcích, než které byly uvedeny ve stavebním povolení, stavební úřad ve stavebním řízení zkoumal existenci soukromoprávních titulů ke zřízení stavby pouze ve vztahu k pozemkům parc.č. k.ú. Tak je uvedeno ve stavebním povolení. Stavba jako taková byla v rámci sloučeného územního a stavebního řízení umístěna a povolena na pozemcích z převážné většiny, nyní ve vlastnictví žalobce. Ze spisové dokumentace nevyplývá, že by žalobce jako účastník řízení sloučeného územního a stavebního řízení aktivně namítal nesouhlas s uvažovanou stavbou z titulu dotčení vlastnických práv k těmto či dalším pozemkům. Tato problematika dotčení vlastnických práv a žalobou napadená s odstupem mnoha let v rámci kolaudačního řízení po právu zrealizované stavby, kdy stavební zákon řešení dané problematiky v tomto řízení neumožňuje.

Rozpor mezi obsahem stavebního povolení a obsahem ověřené projektové dokumentace nemůže být stavebním úřadem řešen k újmě vlastníka pozemku pod stavbou ani jiných účastníků řízení. Žalovaný namítá, že v rámci kolaudačního řízení nemůže být hodnocena zákonnost předcházejících pravomocných rozhodnutí, podle kterých byla stavba provedena. Povinnosti stavebního úřadu v rámci kolaudačního řízení zakládá zejména § 81 stavebního zákona a dikce tohoto ustanovení nedává prostor k hodnocení otázek v rozsahu dotčení vlastnických práv k pozemkům, na kterých byla stavba povolena.

Právní jistota vlastníka pozemku v kolaudačním řízení dotčena nebyla, neboť o fyzickém umístění a povolení stavby jako účastník řízení zakončeného vydáním pravomocného rozhodnutí věděl od první poloviny 90-tých let minulého století, a to zejména z údajů v té době kompletní projektové dokumentace. Samotné kolaudační rozhodnutí tak pouze deklaruje užívání stavby podle vydaných rozhodnutí, což se v daném případě i stalo. Kroky k namítané ochraně vlastnických práv k pozemku parc.č. v k.ú. Olomučany mohl žalobce realizovat v rámci sloučeného územního a stavebního řízení o umístění a povolení stavby. Přestože svým rozsahem byla stavba umístěna a povolena z převážné většiny na pozemcích ve vlastnictví žalobce, tento se v průběhu povolovacího řízení výslovně nedovolával nesouhlasu s dotčením vlastnického práva. Neučinil tak ani v odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu, kterým byla realizace stavby jako taková povolena.

Z doložené spisové dokumentace je zřejmé, že správní orgán I. stupně seznámil účastníky řízení s doplněním podkladů rozhodnutí, a to s dochovanou ověřenou projektovou dokumentací ve stavebním řízení a současně jim umožnil ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu ve lhůtě 10-ti dnů ode dne doručení opatření podat námitky. Žalobce měl tak dostatečný zákonem stanovený prostor pro seznámení se s podklady pro rozhodnutí.

Je pravda, že v průběhu kolaudačního řízení se dochovaly pouze fragmenty projektové dokumentace. Přesto však zkoumání legitimacy rozhodnutí, kterým byla stavba umístěna a povolena není předmětem kolaudačního řízení a nelze přisvědčit námitce žalobce, že mu nebyl průběh vedení trasy elektrické přípojky dříve znám a že se o něm dozvěděl až v rámci kolaudačního řízení. Vedení trasy stavby a tím i dotčení pozemků parc.č. k. ú. odkazuje žalovaný na dopis Vysoké školy č.j. ze dne 25.9.1992 a zde uvedený odkaz na připojený situační výkres. Stavba elektrické přípojky s uvažovaným bodem napojení není bez dotčení pozemku p.č. k. ú. možná pozemek p.č. k. ú. trasu stavby vždy přetínal. Uvedené se týká i místa napojení.

Při posouzení souladu stavby s vydaným stavebním povolením se stavební úřad, tak i odvolací orgán vypořádaly jediným a logickým způsobem. Bylo jím porovnání průběhu vedení zaměřeného skutečného provedení stavby (viz. geometrický plán Ing. K.) a jeho konfrontace s dochovanými fragmenty ověřené projektové dokumentace stavby. Stavba přetíná předmětnou parcelu pouze v krátkém úseku a pokud stavebník přistoupil k realizaci stavby na základě vydaného stavebního povolení, nemohl tak učinit jinak, aniž by tento pozemek byl dotčen.

Správní orgány si byly vědomy tohoto pochybení, a to, že nebyly označeny ve stavebním povolení i další parcely, přes které stavba vedla, ve stavebním povolení považují za věcnou vadu, kterou nelze napravit opravou chyby v psaní a dnes již ani cestou řádných či mimořádných opravných prostředků. Žalovaný trvá na tom, že kolaudační řízení je řízením, ve kterém stavební úřad mimo jiného zkoumá soulad skutečného provedení stavby s ověřenou projektovou dokumentací, dále pak dodržení podmínek územního rozhodnutí a stavebního

povolení. Vydáním kolaudačního rozhodnutí ani rozhodnutím o podaném odvolání proti němu nebyla a ani nemohla být provedena náprava vydaného stavebního povolení.

Případné nedodržení termínu pro dokončení stavby není důvodem, pro který by bylo možné zahájit řízení o nařízení odstranění stavby ve smyslu ust. § 129 odst. 1 písm. b) nového stavebního zákona. Porušení podmínky č. 7 neobsahuje bližší specifikaci škody, která by mu měla být činnosti stavebníků způsobena. Pokud tedy by počínáním stavebníka ke vzniku škody došlo, není stavební úřad oprávněn její náhradu v rámci kolaudačního řízení stavby řešit či z tohoto titulu zahájit řízení o odstranění stavby.

O situování stavby na stavbou dotčených pozemcích toho času Vysoká škola Zemědělská v Brně věděla (viz. okruh účastníků řízení sloučeného územního a stavebního řízení, dopis Vysoké školy Zemědělské v Brně č.j. ze dne 25.9.1992, odvolání proti rozhodnutí o umístění a povolení stavby Vysoké školy Zemědělské v Brně, ve spise založený originál snímku z pozemkové mapy lokality s vyznačením parcelních čísel pozemků atd.). Nutno podotknout, že se v případě pozemků p.č. k.ú. jedná o daleko větší zásah (stovky metrů vedení umístěného 70 cm pod povrchem) do těchto pozemků, než-li v případě pozemků p.č. k.ú. (odhadem pouze 4 m vedení umístěného přibližně 70 cm hluboko pod povrchem pozemku). Žalovaný odmítl námitku žalobce, že v případě kolaudačního řízení došlo k porušení principu rovnosti účastníků řízení, neboť správní orgány obou stupňů se svědomitě zabývaly hodnocením rozsahů práv založených vydaným stavebním povolením a jejich vlivem na vydání kolaudačního rozhodnutí. Zde pak správní orgány dospěly k jedinému možnému závěru, že provedená stavba je stavbou legitimní, realizovaná na základě povolení stavebního úřadu a nebyl shledán důvod, pro který by bylo možné žádost o vydání kolaudačního řízení zamítnout.

S námitkami žalovaného se vždy ve správním řízení orgány vypořádaly a v daném případě s kolaudačním řízením nelze spojovat problematiku, kterou v rámci tohoto řízení zákon neumožňuje řešit. Nápravy se nelze v současném stavu řízení dovolávat mimo řádné či mimořádné opravné prostředky dané správním řádem, a to v rámci kolaudačního řízení. V rámci kolaudačního řízení stavební úřad zkoumá, zda stavba byla provedená v souladu s ověřenou projektovou dokumentací, podmínkami územního rozhodnutí, stavebního povolení atd., což bylo provedeno. Správní orgány nepopírají nedostatek vydaného stavebního povolení, nicméně na jeho základě byla stavba stavebníkem v dobré víře provedena, došlo také ke vzniku práva na kolaudaci provedené stavby, které stavebníkovi nelze na základě vady 19 roků starého rozhodnutí odepřít. Dle žalovaného se žalobce opožděně dovolává dotčení vlastnických práv, rozsah dotčení těchto práv žádným způsobem nespecifikoval. Vzhledem k tomu, že vedení stavby přes parc.č. v k. ú., která ve stavebním povolení uvedena nebyla, zasahuje do této parcely jenom minimálně a na základě uvedeného lze tedy pochybovat o vlastní závažnosti újmy, která měla žalobci v tomto směru údajně vzniknout. Žalovaný na základě výše uvedeného navrhuje, aby soud žalobě nevyhověl a jako nedůvodnou ji zamítl.

K soudnímu řízení se připojily osoby zúčastněné na řízení, a to Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, oblastní ředitelství Brno, podáním ze dne 26.6.2012 s tím, že projevují svoji vůli vstoupit do řízení jako osoba zúčastněná na řízení, neboť státní organizace má právo hospodařit s majetkem ve vlastnictví ČR, jejichž ochranu chce tímto postupem mimo jiné také zajistit. Dále se jako osoba zúčastněná na řízení připojil stavebník Český svaz ochránců přírody a kulturních památek Nový hrad, Obě tyto osoby zúčastněné na řízení se blíže ke svému připojení do řízení nevyjádřily.

Žalobce ve své replice k vyjádření žalovaného ze dne 13.7.2012 setrval na svých žalobních bodech a navrhuje zrušení napadených rozhodnutí.

Krajský soud v Brně přezkoumal v rozsahu žalobních bodů napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud ve věci jednal bez nařízení jednání ve smyslu ust. § 51 odst. 1 věty druhé tohoto ustanovení, neboť vycházel z domněnky, že souhlas byl udělen tehdy, kdy se účastníci do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu nevyjádřily nesouhlas s takovým projednáním věci, o čemž byly ve výzvě poučeny.

Podstatou námitek uplatněných žalobcem v dané věci je tvrzení, že žalobce je vlastníkem pozemků, přes které měla být vedena stavby – elektrická přípojka a že dal souhlas k provedení této stavby pouze přes parcely uvedené ve stavebním povolení. Žalovaný však vydal kolaudační souhlas na předmětnou stavbu i když bylo v kolaudačním řízení zjištěno, že stavba byla vedena i přes pozemek parc.č. který žalobce vlastní a ke kterému povolení dáno nebylo. S vlastníkem tohoto pozemku nebylo jednáno o tom, že stavba bude vedena i přes tento pozemek.

Tyto námitky neshledal soud důvodnými a uvádí k nim, že stavební zákon upravuje v části druhé, oddílu 7 (§ 76 a násl., zákon č. 50/1976 Sb.) veřejnoprávní vztahy související s užíváním a kolaudací staveb.

Podle § 78 odst. 1 písm. d), stavebního zákona mezi účastníky kolaudačního řízení patří vlastník pozemku, na kterém je kolaudovaná stavba umístěna, pokud jeho vlastnické právo může být kolaudačním rozhodnutím přímo dotčeno.

Podle § 81 odst. 1 stavebního zákona v kolaudačním řízení stavební úřad zejména zkoumá, zda byla stavba provedena podle dokumentace ověřené stavebním úřadem ve stavebním řízení a zda byly dodrženy podmínky stanovené v územním rozhodnutí a ve stavebním povolení. Dále zkoumá, zda skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat veřejné zájmy, především z hlediska ochrany života a zdraví osob, životního prostředí, bezpečnosti práce a technických zařízení.

Z citovaných ustanovení stavebního zákona vyplývá, že smyslem kolaudačního řízení je ochrana společenských (veřejných) zájmů spočívajících v přezkouvání, zda stavba byla realizována v souladu s předcházejícími správními rozhodnutími, zda odpovídá technickým požadavkům atd.

V řízení o povolení užívání stavby podle § 76 a násl. stavebního zákona pak již nelze přezkoumávat skutečnost, zda v řízení o povolení stavby podle § 54 a násl. stavebního zákona, jehož účastníkem byl i vlastník pozemku, kde měla být stavba zřízena a jemuž bylo takové rozhodnutí o stavebním povolení doručeno, prokázal stavební právo opravňující jej zřídit na takovém pozemku stavbu.

Podle § 58 odst. 2 stavebního zákona stavebník musí prokázat, že je vlastníkem pozemku nebo stavby a nebo že má na pozemku či stavbě jiné právo, které jej opravňuje zřídit na pozemku požadovanou stavbu, provést změnu stavby a nebo udržovací práce na ni. Toto

ustanovení bylo dodrženo, i když zde jak sám žalovaný uvádí došlo k pochybení, že do stavebního povolení nebyla zahrnuta i předmětná parcela č.

Přesto však důvody na straně žalovaného soud shledal důvodnými, neboť jak judikoval NSS pod podle rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17.1.2007, č.j. 30Ca 30/2001/2005 – 38 v řízení o povolení užívání stavby podle § 76 a násl. stavebního zákona č. 50/1976 Sb., již nelze přezkoumávat skutečnost, zda v řízení o povolení stavby podle § 54 téhož zákona, jehož účastníkem byl i vlastník pozemku, kde měla být stavba zřízena prokázal stavebník právo zřídit stavbu na takovém pozemku.

Jak vyplývá z ust. § 81 odst. 1 citovaného zákona v kolaudačním řízení stavební úřad zejména zkoumá, zda byla stavba provedena podle dokumentace ověřené stavebním úřadem ve stavebním řízení a zda byly dodrženy podmínky stanovené v územním rozhodnutí a ve stavebním povolení. Dále zkoumá, zda skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat veřejné zájmy, především z hlediska ochrany života a zdraví osob, životního prostředí, bezpečnosti práce a technických zřízení.

Žalovaný přiznal, že při posuzování souladu provedení stavby s vydaným stavebním povolením dospěl ke správnému závěru, že se jedná o věcnou vadu vydaného stavebního povolení, kterou nelze pro časový odstup od nabytí právní moci předmětného rozhodnutí napravit žádnou z forem opravných prostředků. Ze správního řízení v podstatě lze konstatovat, že na základě podkladů kolaudačního řízení účastníkům řízení byla trasa známá. Soud souhlasí s posouzením žalovaného, že pozemek parc.č. v k.ú. podle grafických údajů vedených katastrem nemovitostí přetínat trasu vedení přípojky elektrické energie. Výše uvedeným stavebním povolením a jeho změnou povolená realizace stavebního záměru by nebyla bez dotčení pozemku parc.č. (i dalších) k.ú. ..v minulosti ani současnosti technicky proveditelná. Stavebníkovi tak i přes zjevnou vadu stavebního povolení vydaného ve sloučeném územním a stavebním řízení vzniklo právo v dobré víře realizovat stavbu podle ověřené projektové dokumentace stavebním úřadem.

Soud konstatuje, že i další námitky uvedené žalobcem důvodné nejsou. Žalovaný i správní orgán I. stupně se s námitkami žalobce řádně vypořádaly, tedy i s těmi, které se týkají prokázání odnětí pozemku k plnění funkce lesa a chybějícího smluvního zajištění přístupu ke stavbě za účelem oprav o údržby s tím, že v rámci kolaudačního řízení se nelze těmito námitkami již zabývat. Tyto měly být uplatněny v rámci stavebního řízení. Řešení námitek spojených s umístěním, prováděním stavby včetně problematiky její údržby měly své místo uplatnění v rámci sloučeného územního a stavebního řízení. Také již v rámci kolaudačního řízení nelze požadovat doložení dokladů nezbytných k vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení. Žalobce měl možnost v rámci ústního jednání a místního šetření 1.11.2011 seznámit se s podklady pro rozhodnutí a uplatnit svoje námitky, což sice učinil ale tyto námitky byly v rámci tohoto řízení řádně vypořádány. Na podrobné vypořádání žalovaného soud odkazuje pro rozsáhlost.

Vzhledem k tomu, že na základě shora uvedených závěrů nelze žalobní námitky hodnotit jako důvodné ve vztahu k posouzení zákonnosti a věcné správnosti a soud neshledal, že by správní orgány postupovaly v rozporu s právními předpisy, soud ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s.ř.s. Podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na

náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Proto soud žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Zároveň soud rozhodl o nákladech řízení osob zúčastněných na řízení tak, že osoby zúčastněné na řízení č. 1) a 2) nemají právo na náhradu nákladů řízení. Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu nákladů řízení, které ji vznikly v souvislosti se splněním povinnosti, kterou ji soud uložil, což v dané věci nenastalo.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 22. května 2013

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu